

en Kommunalbestyrelse maa nu en Gang tage visse kommunale Hensyn, og naar der aabnes den Adgang dertil paa dette Omraade, kan man egentlig ikke bebrejde den, at den gør det.

Det er jo muligt, at der i enkelte store Byer endnu er visse Boligvanskeligheder. Jeg kender ikke Forholdene f. Eks. i Aarhus saa nøje; det er jo særlig der, man har ønsket Restriktionerne opretholdt, skønt der, saa vidt jeg ved, ikke har været Enstemmighed i Byraadet om at fremsætte dette Ønske, men det er muligt, at man i Aarhus endnu har visse Boligvanskeligheder, og saadanne Vanskeligheder kan jo ogsaa være til Stede i enkelte andre Byer. Specielt kunde jeg dog tænke mig, at det gjaldt Aarhus; forskellige Omstændigheder kunde tale derfor. Byraadet anfører saaledes, at man har maattet forpligte sig til at lade Husvildeafdelingen paa Fodfolkskasernen rømme i Løbet af Sommeren; derved kommer man til at mangle nogle Boliger. Der er ogsaa den Omstændighed, at man i Aarhus som Følge af Udvidelsen af Jernbanestationen i de senere Aar har været beskæftiget med at give mange Millioner ud for at faa nedrevet nogle kostbare Bygninger; i disse Bygninger var der vistnok en 200—300 Boliger, og selv om Talen er om en saa stor By som Aarhus, indvirker det naturligvis paa Boligforholdene, naar man tilintetgør saa mange Boliger, fordi man gerne vil af med Penge til store, meget kostbare Udvidelser, der finder Sted. Jeg kunde altsaa tænke mig, at Aarhus var særlig vanskeligt stillet, og at der er særlige Forhold i Aarhus, som kunde tale for, at man der endnu i nogle faa Maaneder opretholdt disse Restriktioner, som jeg ellers af principielle Grunde er imod, og under Hensyn til, at der saaledes kunde være Tale om at imødekomme Ønsket fra en enkelt Bys Side, vil jeg slutte med at sige, at jeg vil være med til, at Sagen tages op til Overvejelse i det Udvalg, som formentlig vil blive nedsat angaaende Lovforslaget.

C. F. Sørensen: Det ærede 8de Medlem for 5te Kreds (Johannes Jensen) begyndte sine Bemærkninger med at sige, at efter at Indenrigsministeren havde gjort saa udførligt Rede for Lovforslagets Indhold og Behandlingen af det, skulde han o. s. v. Det er rigtigt, den højtærede Indenrigsminister holdt et meget usædvanligt Foredrag, et usædvanlig langt og omfangsrigt Foredrag om et Forslag paa kun 2 Paragraffer, et Forslag, som den højt-

ærede Indenrigsminister i det andet høje Ting i forrige Uge stemplede som let overskueligt og let tilgængeligt. At de mange Ord var nødvendige, vil ærede Medlemmer sikkert forstaa. Den højtærede Indenrigsminister er kommet i en vanskelig og pinlig Situation og maa selvfølgelig se at komme ud af den paa en saa skikkelig Maade som muligt. Jeg skal ikke søge at skabe den højtærede Indenrigsminister Vanskeligheder i denne Sag, thi jeg giver for saa vidt det ærede 8de Medlem for 5te Kreds Ret i hans Bemærkning om, at vi fra vor Side paaskønner den højtærede Ministers Bestræbelser for at fremme en Beskyttelseslovgivning for de Beboere, som vi mener er vanskeligt stillede omkring i vort Lands Kommuner. Det paaskønner jeg, men jeg kan dog ikke, da jeg just ikke ret ofte er enig med den højtærede Minister, lade være at paapege, at den højtærede Minister er kommet i et vist Modsætningsforhold til det Støtteparti, som Ministeriet jo maa regne med. Den højtærede Minister udtalte i den Anledning ved første Behandling i Folketinget, at det glædede ham, at man nu var kommet til Arbejdsdagen efter Demonstrationsdagen; men da denne Arbejdsdag var til Ende, tror jeg, den højtærede Minister var blevet en Erfaring rigere. Han maatte sande den gamle Digers Ord, at ingen kender Dagen, før Solen er gaaet ned, thi den Arbejdsdag, som kom oven paa Demonstrationsdagen i forrige Uge i det høje Folketing, omkalfatrede jo den højtærede Ministers Forslag saaledes, at det er vanskeligt at kende igen. Det er kun Stumper, der er tilbage, men jeg erkender, at jeg og mit Parti er ganske overordentlig vel tilfredse med, at den oprindelige § 1 forsvandt i det andet høje Ting.

Mit Parti stemmer for det Lovforslag, som nu er forelagt det høje Landsting til Behandling. Vi gør det, fordi det ikke er muligt at vinde mere, end her kan vindes, men vi gør det — som vi desværre saa ofte før har maattet gøre det, naar denne Regering har forelagt Forslag, som vi maa stemme for — uden Begejstring. Vi gør det uden Begejstring, fordi et meget stort Antal af de Kommuner, som har haft Gavn af de kommunale Restriktioner, nu maa undvære dem. Nu er det kun Kommuner med 12 500 Indbyggere og derover, som faar Adgang til Beskyttelse mod Indflyttere. Der er ganske vist stillet en Imødekommen i Udsigt overfor de Kommuner, der tidligere har haft Retten, hvis de skulde komme i Boligvanskeligheder, men det er